

продовження табл. 2

Волинська	13916	267	215,7	8,5	1796
Закарпатська	12278	234,1	281,2	8,7	1873
Чернівецька	10939	255,1	71,4	8,5	1783
<i>Довідково:</i>					
Одеська	22544	396,1	476,1	6,1	2194

* дані за 2010 рік

** дані за січень-березень 2011 року

Джерело: складено за даними Державної служби статистики України

З табл. 2 видно, що в жодній із західних областей (сусідів Євросоюзу) обсяги ВРП на душу населення не перевищують середньоукраїнський рівень. В Одеській області, яка має спільні кордони з Румунією, ВРП у 2010 р. наближається до середнього по Україні.

Загалом можна зробити висновок, що низький рівень середньодушового ВРП виявився однією з головних ознак недостатнього соціального ефекту економічного розвитку в Україні та її регіонах. Розуміння процесів соціалізації економічного розвитку в контексті інтеграційних процесів дозволяє зробити висновок, що головним суб'єктом і об'єктом цих процесів виступає людина – як працівник, як власник, як споживач, як особистість, тому в процесі євроінтеграції процесам соціалізації як прогресивного, так і девіантного напрямку, повинна відводитись не остання роль при формуванні програм розвитку, насамперед, ринку праці як на національному, так і на регіональному рівнях.

Література: 1. GDP per capita in PPS [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/web/_download/Eurostat_Table_tec00114HTMLNoDesc.htm 2. Eurostat 22.12.2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/web/_download/Eurostat_Table_tec00114HTMLNoDesc.htm

Іляш О.І.,

*к.е.н., доцент кафедри економіки підприємства Львівської комерційної академії,
м. Львів, Україна*

НАПРЯМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ НА ВСІХ РІВНЯХ СИСТЕМНОЇ ІЄРАРХІЇ УПРАВЛІННЯ

Депопуляція населення, високий рівень смертності та захворюваності населення на субрегіональному рівні недофінансування низки обласних цільових програм спрямованих на зниження захворюваності та смертності населення, недостатність повноцінного медикаментозного забезпечення лікування дітей у стаціонарах та безоплатного лікування дітей-інвалідів, диспропорції розвитку ринку праці та проблеми укомплектованості вільних робочих місць на ринку праці, зумовлена невідповідністю попиту на робочу силу та її пропозиції у професійно-кваліфікаційному розрізі, низький рівень заробітної плати, високі темпи росту заборгованості по заробітній платі стали найбільш істотними проблемами соціально розвитку Львівської області у I півріччі 2012 р.

Відтак, вирішення окреслених проблем потребує реалізації заходів покращення соціально розвитку регіону в межах державної політики на всіх рівнях системної ієрархії управління:

1. На центральному рівні:

- запровадження багатоканального фінансування медичної допомоги шляхом: ведення загальнообов'язкового державного медичного страхування; врегулювання питання надання платних медичних послуг населенню, включаючи посилення державного регулювання платної медичної допомоги у державних та комунальних закладах; посилення державної фінансової підтримки самооздоровлення соціально уразливих категорій населення;

- виділення цільової субвенції з Державного бюджету України на реалізацію програм у галузі охорони здоров'я Львівської області, що сприятиме підвищенню ефективності бюджетних витрат та збереженню збалансованості бюджетної системи з метою підтримки реалізації

соціальних заходів розв'язання проблем захворюваності населення та недопущення соціальної напруги в регіоні;

- розробка спеціальної програми стимулювання самозайнятості та мікропідприємництва для осіб, які повертаються після трудової діяльності за кордоном, надання юридичної та консультативної допомоги; створення програми адаптації трудових мігрантів до українського суспільства, яке змінилося за період відсутності мігранта.

2. На регіональному рівні:

- покращення фінансування обласних програм галузі охорони здоров'я, відновлення фінансування обласної цільової програми «Стратегія подолання материнської і дитячої смертності у Львівській області»;

- розробка програм надання допомоги районним адміністраціям та органам місцевого самоврядування у питаннях розвитку громадських ініціатив і самоорганізації (зокрема, в сфері соціального забезпечення, боротьби зі злочинністю і соціальними патологіями);

- формування гнучкої системи робочих місць з урахуванням пріоритетів прогресивного розвитку господарського комплексу; сприяння створенню малих та середніх підприємств (насамперед у сільському господарстві, харчовій, хімічній та легкій промисловості); поширення гнучких форм і нетрадиційних видів зайнятості;

- забезпечення ефективної зайнятості через продуктивну трудову діяльність усього працездатного населення, підтримку підприємницької діяльності та розвитку гнучких форм зайнятості, інформування населення про умови започаткування і ведення бізнесу, податкові стимули до інвестування в мале підприємництво, удосконалення системи пільг залежно від внеску інвестора у статутний фонд, виду економічної діяльності та впливу інвестицій на стимулювання зайнятості;

- продовження розвитку практики впровадження методу обслуговування населення на засадах сімейної медицини, активізація профілактичної роботи серед населення, пропагування здорового способу життя, поглиблення започаткованих практик легалізації зайнятості та заробітної плати в напрямі напрацювання комплексу заходів органами місцевого самоврядування, Пенсійного фонду, податкової інспекції, Центру зайнятості, органами прокуратури, міліції, управління праці, фондів соціального страхування, роботодавців та громадських організацій щодо зменшення рівня нелегальної праці в регіоні; активізація участі регіональних органів виконавчої влади у розробці програм соціального захисту малозабезпечених категорій громадян.

3. На районному та місцевому рівнях:

- забезпечення ефективного співробітництва органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, профспілок і роботодавців, громадських організацій з питань забезпечення ефективної зайнятості громадян та ведення соціально відповідального бізнесу;

- проведення аналізу діючих регіональних медичних програм, визначення їхньої доцільності та ефективності і, при потребі, скорочення їхньої кількості або, навпаки, збільшення фінансування;

- активізація розвитку фермерських та приватних господарств, розвитку на селі переробного та інших промислів, сприяння працевлаштуванню незайнятого населення, насамперед категорій, котрі мають низький рівень конкурентоспроможності на ринку праці, молоді, осіб з обмеженими фізичними можливостями, мешканців села з метою розв'язання проблем зайнятості в агропромисловому комплексі районів;

- покращення якості соціальної роботи шляхом забезпечення центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді кваліфікованими професійними кадрами (введення соціального працівника у кожную територіальну громаду), підвищення статусу соціальних працівників.

При цьому перспективними напрямками протидії негативним тенденціям розвитку соціальної сфери регіону є:

1. Підвищення ефективності розвитку ринку праці та підвищення рівня зайнятості населення шляхом застосування на підприємствах, установах та організаціях режиму неповного робочого дня, тижня; врахування робочих місць на підприємствах, які мають юридичну адресу за межами району; активізація інвестиційної діяльності, спрямованої на модернізацію існуючих та створення нових робочих місць; забезпечення стимулювання попиту на робочу силу з боку

суб'єктів господарювання; підтримки громадян, які не здатні на рівних умовах конкурувати на ринку праці.

2. Посилення співпраці з контролюючими та правоохоронними органами щодо здійснення контролю за дотриманням законодавства з оплати праці суб'єктами господарювання всіх форм власності в напрямі напрацювання комплексу заходів органами місцевого самоврядування, Пенсійного фонду, податкової інспекції, Центру зайнятості, органами прокуратури, міліції, управління праці, фондів соціального страхування, роботодавців та громадських організацій щодо зменшення рівня нелегальної праці в регіоні, недопущення виникнення заборгованості із заробітної плати, зниження обсягів неповної зайнятості, проведення системних цілеспрямованих кампаній для роз'яснення населенню та роботодавцям питання щодо легалізації нарахованої заробітної плати.

3. Активізація участі регіональних органів виконавчої влади у розробці програм соціального захисту малозабезпечених категорій громадян, пенсіонерів, сімей з дітьми в цілях забезпечення належної організації роботи державних соціальних інспекцій та посилення контролю за їх діяльністю щодо перевірок достовірності інформації, яка необхідна для вирішення питання надання всіх видів соціальних допомог забезпечення належного ведення Єдиного державного реєстру осіб, які мають право на пільги; забезпечення своєчасного призначення та виплати усіх видів соціальних допомог; забезпечення санаторно-курортного лікування пенсіонерів та інвалідів; здійснення заходів щодо забезпечення безперешкодного доступу громадян з обмеженими фізичними можливостями до об'єктів соціального та громадського призначення; своєчасне проведення перерахунків пенсій відповідно до змін у законодавстві та за зверненнями пенсіонерів; забезпечення наповнення дохідної частини бюджету Пенсійного фонду за рахунок легалізації заробітної плати, підвищення платіжної дисципліни страхувальників та погашення існуючої заборгованості зі сплати страхових внесків; забезпечення систематичної інформаційно-роз'яснювальної роботи серед населення з питань діяльності органів соціального захисту населення та нововведень у законодавстві.

Література: 1. Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2015 р., затверджена постановою Кабінету Міністрів України від від 21 липня 2006 р., № 001 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1001-2006-%EF> 2. Постанова Кабінету Міністрів України “Про затвердження Державної цільової соціальної програми подолання та запобігання бідності на період до 2015 року“ від 31 серпня 2011 р., № 1057 (www.kmu.gov.ua)

*Коваленко С.В.,
аспірант кафедри економіки праці та менеджменту КНТУ,
м. Кіровоград, Україна*

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ В КОНТЕКСТІ ВІДТВОРЕННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ

У зв'язку з переходом до ринкових відносин та структурною перебудовою рівень розвитку соціальної інфраструктури сільської місцевості різко знижується. Безробіття, ускладнення демографічної ситуації на селі супроводжуються моральною деградацією. Для перехідного періоду актуальною є розробка заходів щодо забезпечення реформування АПК. Сільська місцевість сьогодні вимагає пріоритетності соціально-економічного розвитку, що повинно забезпечити підвищення якості життя населення.

Сільська соціальна інфраструктура є частиною соціальної інфраструктури країни або регіону, яку в цілому складають житлове і комунальне господарство, освіта, культура і мистецтво, охорона здоров'я, фізична культура і соціальне забезпечення, кредитування та страхування, служба побуту, транспорт і зв'язку в частині, пов'язаній з обслуговуванням населення, інші галузі невиробничої сфери, а також торгівля та громадське харчування. Кожній галузі соціальної інфраструктури притаманні власна організаційна структура, форми обслуговування населення, механізм функціонування тощо. Все це зумовлює надзвичайну різноманітність і складність проблем розвитку соціальної інфраструктури населених пунктів, тим більше в умовах реформування економіки.